

Việt Nam Dưới Bờ Vực Thẳm

Nguyễn Thạch

Trong văn chương, thường người ta thường ví những việc gì nguy hiểm bằng câu “Bên bờ vực thẳm”. Ở đây, tôi xin nói huych tệt là “Dưới bờ vực thẳm”. Đây là nội dung bài viết này. Ý tưởng người viết có còn nhiều giới hạn, xin bạn đọc bổ xung ý kiến nếu cần. Xin cùng lược qua một cách khái quát về lịch sử cận đại của đất nước Việt nam suốt thời kỳ bị chế độ cộng sản cai trị và những hệ quả của nó.

1. Chủ nghĩa ngoại lai

Do hoàn cảnh khách quan của toàn thế giới, Việt nam cũng như một số quốc gia nhược tiểu khác đã bị những thế lực mệnh danh là đế quốc, xâm chiếm và đô hộ. Trong hoàn cảnh bị đất của gia đình, Hồ Chí Minh (HCM) đã bị khủng hoảng về tinh thần, phải tự liệu để đi tìm một lối thoát cho bản thân. Trên con đường đó, nếu Bộ giáo dục Pháp chấp nhận đơn (của HCM) xin học tại trường bảo hộ thì chắc chắn cuộc đời của Hồ đã khác hẳn.

Qua bao tham vọng, xảo thuật, và mưu mô, Hồ đã du nhập chủ nghĩa cộng sản vào Việt Nam. Đây là nguyên nhân của mọi nguyên nhân dẫn đến hiện trạng thê thảm của đất nước từ những ngày cách mạng mùa thu cho đến hôm nay. Cộng sản là một thứ chủ nghĩa mà nhân loại văn minh đã vứt vào sọt rác từ lâu, nhưng tập đoàn đảng viên CSVN vẫn ngụy biện và mò mẫm trong mê muội.

2. Thống nhất đất nước

Bằng bạo lực, “Cả nước đã quay về một mối/Một mối hận thù, một mối đau thương!” (Nguyễn Chí Thiện, Thơ Vô đề). Thống nhất Nam Bắc để “Xuống hố cả nút” để huynh đệ tương tàn, nghèo nàn lạc hậu, áp bức bất công... Thống nhất, gom về một cụm để dễ bán đứng dân tộc, dâng cả giang sơn cho ngoại bang. Như thế thống nhất đất nước để để làm gì?

3. Độc tài cai trị

Người xưa có câu “Hữu xạ tự nhiên hương”. Nếu đảng cộng sản quả thực tài tình thì há gì phải run sợ trước những đảng phái chính trị khác? Có gì phải lo ngại đa đảng, đa nguyên? Nếu thực sự là chính nghĩa thì tại sao phải tránh né trưng cầu dân ý?

Đất nước nghèo nàn lạc hậu, chính quyền làm nô lệ cho ngoại bang là kế quả của Đảng Cộng sản trong suốt ba mươi lăm năm thống trị cả nước, bảy mươi năm trên toàn miền Bắc. Xin tra cứu thống kê của thế giới, Việt nam dưới sự lãnh đạo của đảng cộng sản.

4. Đất nước phát triển

Phát cái gì trong suốt thời gian dài? Phát triển đó có xứng đáng không?

Hãy lấy mốc trước 1975 khi miền Nam dưới thể chế tự do dân chủ thì Sài Gòn được mệnh danh là hòn ngọc viễn đông. Tuy phải đối đầu với cộng sản miền Bắc và khối công sản thế giới, xã hội miền Nam đã phát triển hơn Thái lan, Đài loan, Philipine, Mã lai (Malaysia), Nam Hàn (South Korea). Khoan nói tới các quốc gia tiên tiến, hôm nay, vị thế của Việt Nam ở đâu so với các nước vừa kể? Tại sao Thái lan, Đài loan, Philippines, Mã lai (Malaysia), Nam Hàn (South Korea) phát triển nhanh, vượt xa Việt Nam? Điềm chung của các quốc gia trên là không theo chủ nghĩa cộng sản.

5. Xã hội điều đưng

Chưa bao giờ cuộc sống của người dân Việt nam có quá nhiều đau khổ và thê thảm như hiện nay. Bao nhiêu nương, ngang ngược, bạo tàn, hối lộ tham nhũng đè nặng trên đầu trên cổ người dân vô tội. Những tiếng nói, những ước mơ, những thét gào đòi Tự do, Dân chủ, Nhân bản, Dân quyền, đều bị đàn áp thô bạo, bắt bớ tùy tiện. Một xã hội đầy rẫy những oan khiên, nghèo đói. Tuổi trẻ Việt Nam phải thất học vì bố mẹ túng quẫn; thiếu niên Việt Nam phải lao đầu vào cuộc sống chup giựt, chỉ biết tiền và tiền. Cộng sản đã thành công trong việc biến hóa đa số công dân của đất nước trở thành lớp người với một khối óc đặc sệt đất sét.

6. Đạo lý suy đồi

Chưa bao giờ xã hội Việt Nam có một nền đạo lý tồi bại xuống cấp như ngày nay. Lọc lừa đàng điếm, cướp bóc giựt dộc, du côn láu cá, thờ ơ vô cảm trước những khổ đau của đồng chủng. Hẹp hòi ích kỷ, chỉ biết chăm sóc cho bộ lông của riêng mình. Giả tạo, gian dối và nguy hiểm hơn là cả nước thi đua nói láo... Đó là kết quả của chủ nghĩa sắt máu, hoang tưởng, mị dân đến những cuộc đấu tố thâm độc. Từ vô thần, cực đoan đã đưa đến sự ung thối dốt nát hôm nay.

7. Khinh thường trí thức và những tài năng của quốc gia.

Một trong những cái sai trầm trọng của chủ nghĩa CS là gây chia rẽ hận thù giữa các tầng lớp trong xã hội. CS đã ưu tiên đề cao giai cấp công nhân, lấy đó làm nền tảng để cai trị các giai cấp khác. Điều đó đã đi ngược lại với chân lý Mọi người sinh ra đều được bình đẳng. Bất bình đẳng nảy sinh bất ổn xã hội.

Trong niềm ưu tư khắc khoải với tiền đồ và tương lai của dân tộc, giới trí thức đã trở giọng lên tiếng chuông cảnh báo cũng như góp phần trí thức của mình hầu đưa đất nước vượt qua tầm tối khó khăn nhưng thay vì đáp lại những tấm lòng đó, đảng cộng sản đã ngò vực, qui chụp gán ghép cho bao nhiêu thứ tội. Một thể chế không biết chiêu hiền đãi sĩ thì sự suy vong là điều tất yếu.

8. Hiểm họa vong nô

Điều chắc chắn là tổ quốc sẽ suy tàn dưới sự cai trị của một lũ đốn mạt. Lãnh thổ sẽ hao mòn mất mát dưới sự quản lý của những tên tham lam hèn hạ, mê muội, u tối sẵn sàng bán rẻ tài nguyên của quốc gia để phục vụ cho tư lợi cá nhân và cho phe đảng. Đảng cộng sản là tội đồ của dân tộc, những đảng viên trong bộ chính trị ĐCSVN là những thái thú nối giáo cho giặc. Thật ô nhục! Tiền đồ vận mạng đất Việt đang bị đảng cộng sản Việt Nam chôn vùi dưới hố sâu vực thẳm. Chiến tranh có thể xảy ra bất cứ lúc nào. Đảng cộng sản đang đưa tuổi trẻ và toàn dân tộc vào vòng oan nghiệt.

9. Tương lai mù mịt

Nhìn vào hoạt cảnh của một xã hội đầy rẫy bất công ngang tàn bạo ngược, tham quan hối lộ những nhiều đàn áp, dân chúng cơ cực bần hàn bị bưng bít bịt miệng... Đất hẹp người chen chúc, môi trường ô nhiễm, đã và đang bị tàn phá khốc liệt. Nguồn thực phẩm cạn kiệt, chất độc, hơi độc trùm phủ, bệnh tật lây lan, người trẻ kẻ già lẩn lóc đầu đường xó chợ, nhân dân đã mất hẳn niềm tin. Giặc ngoại xâm đã hiển hiện trên khắp nẻo quê hương. Đất nước Việt Nam nhỏ bé này sẽ bị bọn Hán phiệt tàn phá hủy diệt không thương tiếc.

Ôi một tương lai mù mịt!

Vì những lý do như trên, trong hiện trạng của Việt nam dưới bờ vực thẳm như hôm nay, những đấu tranh ôn hoà, bất bạo động bằng hình thức những bất hợp tác, bất mãn thụ động hay tích cực lên tiếng đòi dân chủ cho Việt Nam là những chặng đường đã đi nhưng đích thì chưa đến. Một khi giọt nước đã tràn ly, sự căm hận đã vượt quá mức nhẫn nhục chịu đựng thì việc toàn dân đứng dậy dùng bạo lực hẳn là điều khó có thể tránh được. Là con dân của con Hồng cháu Lạc, chúng ta phải tự gánh vác, tự vạch đường tự cứu lấy chính mình.

Nguyễn Thạch